

Huhu Huhurez

și tărăboiul
de pe râu

Ilustrații de Matthias Derenbach

Traducere din limba germană
de Teodora Tănase

LBRIS

We know
books



Capitolul unu

Ce zi minunată! A plouat puțin în zori. Acum, soarele strălucește. Aerul proaspăt miroase a mușchi verde și a pământ umed.

Huhu Huhurez e înnebunit după acest miros. S-a așezat pe un baraj construit de castori, care se cam clatină. Razele soarelui îl încălzesc. Huhu bea stropii de ploaie care s-au strâns pe frunzele mari, formând oglinzi mici.

Stă și îi privește cu mare bucurie pe tinerii păstrăvi de munte, care se iau la întrecere să vadă cine sare cel mai sus.

— Eu țâșnesc mai sus decât voi toți la un loc!

— Nu, eu sar cel mai sus! chicotesc ei.

Huhu se simte în al nouălea cer. Un roi de țânțari pare să danseze chiar în fața lui.

Preț de o clipă, are impresia că timpul s-a oprit în loc.

Dar ce-i asta? Deodată, Huhu aude glasuri stridente. Par foarte supărate.

— Hei, tu! se aude un glas certăreț din dreapta.

— Mișcă-te odată! răsună un țipăt din stânga. Mă grăbesc!

Vocile le aparțin vidrei Tremurici și nevăstuicii Pipi.

Huhu nu are chef de ceartă. Își ia zborul pe deasupra vidrei Tremurici, spre malul de lângă vizuina castorilor.

„Și *aici* îmi place; și *aici* strălucește soarele“, își zice Huhu în sinea lui.

— Atâta timp cât mă simt eu bine, oriunde e frumos.

LBRIS

We know
books



Capitolul doi

Vidra Tremurici și nevăstuica Pipi se întâlnesc la mijlocul barajului construit de castori. Acum, stau față în față și își blochează calea reciproc.

— Ei, și acum?! întreabă vidra Tremurici, enervată.

— Ei, și acum ce?! repetă nevăstuica Pipi, sfidătoare.

— Trebuie să te întorci pe malul tău. Altfel, n-am cum să trec! bombăne vidra Tremurici.

— Nu. Du-te tu înapoi! o contrazice nevăstuica. Eu am fost prima pe baraj. Cine pășește prima pe baraj are voie să-l traverseze!

LBRIS

We know
books

